

Crosswedstrijd AV Edam 28 november 2021

Nog maar net bekomen van de streekboscross in Bovenkarspel, stond er dit keer weer een cross op het Meeuwenprogramma. Dit keer bij ons eigen vertrouwde AV Edam. Daar werd de eerste van de drie crossen gehouden die AV Edam organiseert voor haar leden en die samen de Onderlinge crosscompetitie vormen. Om mee te dingen naar de prijzen moet je aan twee van de drie wedstrijden meedoen. De volgende crossen staan gepland op zondag 9 januari en 27 februari 2022. De inschrijving en koffie na afloop zijn gratis dus daar hoeven we het niet voor te laten. Voor de rest was alles ook prima geregeld. Er waren door de vrijwilligers grote tenten neergezet waar we de startnummers konden afhalen en onze kleding droog konden achterlaten. Dat maakte het gemis van de gesloten kleedkamers en kantine meer dan goed.

Dus de Meeuwen konden lekker op het fietsje of alvast inlopend richting het wedstrijdparcours. De afstand was dit keer 6300 meter, onderverdeeld in 7 grote rondes van 900 meter. De start was op de baan waarna we direct het kunstgrasveld schuin moesten oversteken richting het Volleybalveld, achter het Volleybalveld langs, stukje bospad op en dan over het gras naast het hek terug naar de startplek. (Als je daar onverhoopt over de tegels zou gaan lopen zou je worden neer geknuppeld, aldus de wedstrijdleiding). En dat dus 7 keer waarbij we zelf het aantal rondes moesten bijhouden. Volgens mij had niemand een 'Hilbert-van-der-Duimpje' en hebben alle Meeuwen de 7 rondes uitgelopen.

Vorige week heeft Robin Kras in zijn verslag de tip gegeven om trailschoenen te kopen als je een cross gaat lopen. Ik had heel blij geweest als iemand mij ook nog de tip had gegeven om de trailschoenen met een cross dan ook aan te trekken! Want dit onnozele Meeuwtje had vorige week haar trailschoenen keurig netjes in het schoenenkastje laten staan. Dom, dom, dom! Deze domheid zou mij niet nog een keer overkomen dus dit keer was ik op alle ondergronden en weersomstandigheden voorbereid! En dat was maar goed ook want door de vele regen van de afgelopen twee dagen was het op sommige stukken best een drassige bende. Op het kunstgrasveld viel het allemaal nog mee maar aangekomen bij het Volleybalveld zakte je gelijk in de modder weg. Simon Mooijer riep van schrik de Heer een aantal keren aan. Dat hielp hem echter niet veel want aangekomen bij het nog modderige gras bij het hek schoot het in zijn lies en moest hij zijn tempo laten zakken. Hopelijk houdt hij hier geen langdurige blessure aan over.

Bij het bospad aangekomen kon je weer wat op adem komen. Daar viel het met de drassigheid wel mee. Je moest alleen af en toe een boom ontwijken, want knuffelen met bomen is tijdens een Meeuwenwedstrijd geen goed idee. Nadeel was ook dat er op het bospad weinig ruimte was om iemand te passeren. Het is sowieso altijd de vraag hoe je zo'n wedstrijd het beste aan kan pakken. Ga je te snel van start dan loop je het risico dat je aan het eind geen energie meer over hebt en je tempo moet laten zakken. De zeer ervaren Hilly Jonk doet er tegenwoordig niet meer zo moeilijk over en heeft als motto: "Als je gewoon doorloopt kom je vanzelf bij de finish". En zo is het maar net. Ik vraag me echter wel af of Hilly wel het juiste parcours heeft gelopen. Want terwijl Erik Hartog zich afvroeg hoe hij zijn schoenen weer schoon moest krijgen, bleken de sokken van Hilly nog gewoon Ariel-wit te zijn! Best verdacht allemaal...

Johan Smit is bij de mannen als eerste over de streep gekomen, wat een knappe prestatie is aangezien hij zaterdag een zeer gezellige avond schijnt te hebben gehad. Voor aanvang van de wedstrijd had hij daarom nog wat twijfels over zijn goede vorm maar die twijfels waren onterecht. De tweede plaats was voor Robin Kras, gevolgd door Jeroen Lautenschutz. Bij de vrouwen was Petra Lautenschutz wederom de snelste, gevolgd door Saskia Veerman en Sandra Butter. Omdat ik zelf in de middenmoot finishte heb ik geen zicht gehad op de strijd die voorin gevoerd is. De strijd in de middenmoot was echter bloedstollend! Elsa Lautenschutz was zoals altijd rap vertrokken en had een flink gat geslagen met mijzelf en Ton Mosch. In die volgorde zijn Ton en ik een aantal rondes doorgelopen waarbij ik door de toeschouwers werd aangemoedigd om bij Ton weg te lopen en Ton weer werd aangemoedigd om bij mij te blijven. Zo waren we dus tot elkaar veroordeeld tot het moment waarop ik dan toch de genadeklap aan Ton kon uitdelen. En ik beetje bij beetje Elsa kon naderen en ergens in ronde 6 haar voorbij kon gaan. Ik dacht een redelijk gaatje te hebben maar Elsa geeft zich niet zomaar gewonnen! In de laatste ronde op het kunstgrasveld haalde Elsa mij dan ook weer in. Strategisch een heel goede zet want op het bospad is daar weinig ruimte voor. Maar wonder boven wonder lukte het mij om op het laatste stukje bospad een paar goede passen te zetten waardoor ik toch langs Elsa kon glijpen en uiteindelijk voor haar kon finishen. Sorry Elsa...

De laatste plaatsen waren voor Natasja Steur, Ben Bruidegom en Wim Jonk. Ben Bruidegom vroeg zich voor aanvang van de wedstrijd nog vertwijfeld af waar de zwembandjes waren maar Ben had

toch genoeg wilskracht over om zijn concurrent Wim voor te blijven. Respect voor deze twee heren op leeftijd die het toch maar mooi doen, zo'n zware cross lopen. Ook respect voor de oudste vrouwelijke Meeuwin Greetje Veerman die het elke week weer lukt om wat concurrenten voor te blijven, zoals Wim Brommersma. Misschien dat Wim tijdens de bootcamptraining op vrijdagochtend wat rustiger aan moet doen en zo wat plaatsen in het klassement kan opschuiven. Theo Mossel was wel voor Greetje geëindigd maar misschien kwam dit omdat Greetje toch weer een stukje verkeerd was gelopen. Theo is van plan om een inzamelingsactie voor een blinde geleidenstok te gaan houden voor Greetje want om zelfs op de eigen baan verkeerd te lopen, dat kan natuurlijk niet! Cees Haan was gelukkig weer van de partij en haalde een zeer nette klassering in deze zware cross. Hij had na zijn val in Hauwert een blessure opgelopen en moest even twee weken rust nemen.

Hoe het verdere verloop van de Meeuwencompetitie er uit gaat zien is heel onzeker. De ontwikkelingen rondom het Coronavirus zijn zorgwekkend en er zijn al een aantal wedstrijden gecancelld. We moeten de berichtgeving van Robin daarom maar goed in de gaten houden. Voor nu bedank ik namens alle Meeuwen de organisatoren van deze wedstrijd en de vrijwilligers langs het parcours. Het was top geregeld!

Willeke Kwakman